

BUDAPESTA
28 Octobre st. v
Dumineca 9 Novembre st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 83.

ANUL XV.
1879.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

În gândurile sale își aduse aminte si de John si de Rinaldo, cari cine scie pe unde petreceau atunci. El eră sigur, că de cumva aceia n'au peritu, se vor întelni ierasi, de nu în altu locu, celu puțin la Paris.

Într'aceste se facu s'era, v'entul încetă, si corabi'a, înaintă linu pe luciul mării. Unii dintre caletori eșira la aerul curatu si că se se mai distrağa.

Privindu într'unu ânghiù, Barbu observă acolo

o figura mai cu totul învelita. Totusi o recunoscu. Eră miss Agatha.

Barbu tresari.

Si d'eca în momentul acest'a s'ar fi întrebatu de caus'a acelei tresariri, ar fi trebuitu s'è-si respunda, că aceea se numesce amoru.

Dar el nu se întrebă, căci nici nu visă, că în ànim'a lui s'è se fi pututu furisiă sentimentul acesta. D'ensul cugetă, că numai glumesce si celu multu esploa-téza momintele situațiunii create de ei am'endoi. Si eră de parerea, că ar fi fost o mare slabiciune din partea lui a nu usă, între marginile bunei cuviintie, de favorurile acelei situațiuni.

Asiă eră la începutu. Încetul cu încetul înse se

Agatha s'iedea pe balconu, privindu în departare; icr Barbu o contemplă cu placere . . .

simtî din ce în ce mai îndemnatu a continuá glumele sale cu dîns'a. Frumsetî'a ei, acei ochi vîneti, acea fa-
gia blondina si fina, acea guritîa mica ce lasá sê se vé-
dia niște dinti albi cá zapad'a, acelu peru negru cá
penele corbului, acei ochi ce straluciau cá dóue stele
pe firmamentul seninu, — pe scurtu, acelu farmecu ce
înfacișîá întrég'a ei fîntîa, îl atragea în tóte dílele mai
multu si în totu momentul îl legá mai strînsu cu firele
unei simpatîi, care pe neobservate sê prefacû în
amoru.

Da, Barbu iubiá pe Agatha, fâra cá dînsul sê fi
sciutu acést'a. O iubiá cu totu focul ânimei sale, fâra
dîns'a nu putea traí, si numai atunce se simtîea de-
plinu fericitu, când se aflá în apropiarea ei. Si totusi
el nici odata nu si-a datu sêma de acestu sentimentu.
Îl nutriá, dar nici nu visá ce focu ardea în peptul seu.
Erá unu secretu atît de mare, încât nici dînsuși el nu-l
sciea.

Sub impresiunea acestui sentimentu, dînsul za-
rindu pe miss Agatha, siedîendu singura într'unu jetiu
din coltîu, se apropiá de ea cu adâncá devoțiune si i
díse linu, cá sê nu-l audia altii:

— Nu sciú fi-voiu norocosu a obtîné iertarea
dtale, domnișóra, dar eu totusi îmi facu datorî'a si
îmi ceru scusele pentru necuviintî'a ce din gresiéla am
comisu.

— Ce frumosu! — observá Agatha ironicu, —
cá celu putînu acuma îti aduci aminte de datorî'a dtale.
Pecat înse, cá gîndul acesta nu ti-a plesnitu prin minte
mai de multu!

— Recunoscú gresiél'a mea, domnișóra, si chiar
pentru aceea grabîi sê me si pocaiescu.

— Dta ai abusatu de posițiunea în care me aflu,
ai uitatu nu numai datorî'a de cavaleru, dar si bun'a
cuvîntia.

— Scíu.

— Îti marturisescu cu sinceritate, cá ai ruptu
córd'a cea mai delicata a internului meu: încrederea
în dta.

— Ast'a ar fi pedéps'a cea mai aspra pentru mi-
ne. Fia-mi înse permisú a cere sê-mi acordati grațios
favorul d'a puté sperá, cá nu-mi veti refusá indulgen-
t'a dvóstre iertare.

— E bine. Dar cum ti-ai pututu uitá în asiá
mesura de dta? Cum ti-ai permisú? Cum ai cu-
tezatu?

— Nu sciú. Simtu înse, cá ascultai numai o voce
interna care îmi sîoptîá sê cutezu.

— Ce voce?

— Ah! cum s'o numescu? Nu aflu cuvîntu po-
trivítu. Asiú numí-o simpatia, dar cuvîntul acesta e
pré rece; i-asiú díce amicia, dar e mai multu. Nu sciú
ce nume sê-i dau. Simtu, cá peptul meu arde, cá me
aflu cu totul schimbatu de când petrecemu la olalta,
cá de atunce s'a încuibatu în sinul meu o simțire înca
necunoscuta, cá me simtîescu fericitu când te potú ve-
dé, cá . . . dar sê mai continuu?! Ah! nu! Gur'a
mea nu e capabila sê zugravésca ori cât de palidu sen-
timentele ânimei mele. Te iubescu . . .

— Te oprescu sê rostescú cuvîntul acesta! Dta
nu poti sê iubescú.

— Sê-ti dau proba?

— Celu-ce iubescu, totu-odata si stiméza. Dta
prin faptul ce erai sê sevêrsiescu, ai probatu, cá nu me
stimezi, prin urmare nici nu me poti iubi.

— Dar juru!

— Nu jurá falsu, cáci pecatuiescu!

— Asiá dara cum sê probezu?

— Nici cum.

— Va sê díca nu potú sperá?

— Nu.

— Asiá dara aceste valuri îmi vor fi mor-
mêntul.

— Asculta-me si nu grabí! Înainte de a te cu-
nósce pe dta, eu deja iubiam pe altul, pe care îl iu-
bescu si acuma si al cãruia voiu fi, séu a nimenuia.
Dta poti sê scíi acést'a, cáci în acea nópte fatala, când
cu prietenul dtale ai saritu peste gardu în gradin'a
nóstra din Nickholm. l'ai vedíutu acolo cu mine. El
este ofíciarul Zorcoff.

Barbu își încliná fruntea cu tristetîa.

Miss Agatha continuá:

— Dar déca nu te potú iubi, nu sîm atît de cru-
dela, cá sê nu te iertu. Îti datoiescu multu, dta m'ai
aperatu în grele împregînrári, ai luptatu pentru mine,
ti-ai periclitatu chiar vietî'a. Ai meritá recompens'a
cea mai sublima, dar déca nu potú sê-ti dau nici ceea
ce dta ceri, amorul meu, iérta-me cá celu putînu sê-ti
oferu amici'a mea! Nu-mi mai vorbí dara de amorul
dtale, sê aruncámu velul uitării asupra acestui cu-
vîntu, si sê-l înlocuimú prin altul, asemenea sântu si
majestosu, prin amicia! Sê mergemu si mai departe
dîmpreuna pe calea vietii, mîna de mîna, cá frate si
sora, si în fericire cá în nefericire, sê conservámu totu-
de-una suvenirea acestor díle! Si astfel ajunsú odata
pâna la finea vietii nóstre, la caldura acestei suveniri
vom aruncá o privire de placere asupra trecutului, cá
sórele ce apune de pe firmamentu.

Barbu o priví uimitu. Cuvintele ei rostite cu
atâta íntimitate îl transportara prin regiunile unei lu-
mi ideale. Ascultându-o astfel, i pareá cá vede înain-
tea sa o fîntîa cerésca. Amorul lui devení adorațiune,
care se manifestá prin o stîma nemargînita.

Din momentul acesta își uitá voítî'a de sinucî-
dere; din contra doriá, sê traiésca spre a puté aperi
si ajutorá acést'a fîntîa sublima, pe care o stimá atît
de multu, pe care o adorá.

El nu o mai iubiá cu pasiunea cá ea sê fia a lui.
dar o adorá cá pe o femeia minunata, a carei amicia e
unu tesauru si care l'a înzestratu pe dînsul cu acestu
tesauru.

Trecutu prin acést'a schimbare, el vedea, cá are
o datorîa sânta: a conduce acést'a fîntia la limanul
dorintîei sale, la caminul parintiescu. Si erá decisu a-si
sacrificá tóte sentimentele si puterile pentru împlinirea
acestei datorîi.

Sub impresiunea acestei mari schimbári în inter-
nul seu, el luá mân'a ei si i díse:

— Ve multîamescu, miss Agatha, pentru nobi-
lele sentimente ce mi-ati inspiratu. Nu voiu conturbá
amorul dvóstre, cáci voiu avé unu tesauru asemenea
mare, amici'a dvóstre. Falosn de acést'a nalta onóre,
voiu nisú sê fíu purure vrednicu de ea!

Apoi i oferí bratiul, si ieșira amêndoi la preum-
blare, cá si când nu s'ar fi întêmplatu nimica.

La câteva septemâni corabi'a ajunsé la malul
francesu si debarcá la Marsilî'a.

Ajunsú pe pamêntul Franciei, Barbu se simtî în-
data mai usioratu, cáci dela bancarul seu din Paris
primí în scurtu tîmpu parale, cu cari suplimi necesită-
tile sale si ale Agatheí.

Ea nu voia sê mërگا mai departe, cáci totu spe-
rá, cá acolo va gasí pe parintele seu, pe care îl plânse
asiá de multe ori, pe care înse totusi nu putea sê-l cré-
da mortu.

Adese ori ea siedea pe balconul unei ruine din
marginea orasului, privindú în departare, si sperându
a zarí venindu dintr'acolo pe parintele seu. Barbu

totu-de-una se află cu ea, și cu dulcii cuvinte i inspiră speranția alinătoare, de care înse nici el nu avea multa.

Într'una din seri Agatha stădea pe balconu, privind în departare: ier Barbu o contemplă cu placere, și nu conturba de fel visările ei dulci.

Prospectul eră frumosu, oamenii pe strade se preambiau, dar ea nu vedea nimica din aceste, ea caută numai pe parintele seu de multu doritu.

Sos! o corabia nouă. Oamenii alergara la malu, caletorii intrara în orasul. Si ieta ce se vedi! Barbu zari între ei pe John și pe Rinaldo.

Fericitu cum se simțtea, le faci îndata semnu, și aceea se urcara la momentu spre balconu, unde — spre marea lor mirare — gasira afara de Barbu și o dama frumoasă.

John forte simțitoru pentru asemenea aparintie interesante, fiesă îndata ochii sei asupra ei, și — spre mirarea lui și mai mare — află, că aceea este cocón'a, cu care facuse cunoscintia în gradin'a din Nickholm.

Ea, totu așteptându pe parintele seu, priviă înca și atunce publicul ce se 'ntorcea din portu și numai într'unu târdu își întorse ochii spre cei doi veniti. Dar atunce esclama cu înfiorare:

— Hah ucigasi, unde e parintele meu? L'ati omoritu?

Ea adeca recunoscu vestmintele parintelui seu, pe John și pe Rinaldo.

(Va urma.)

Nu-mi vorbiti.

Ţo-te-a vōstre patiri trīste
Nu potu sē fia asiā.
Cā si frīgul ce-amortise
Biet'a mīna ce cersia.

Tō-te-a vōstre suferintie
Nu potu sē dōra asiā,
Cā si fōmea slavei fiintie
Ce la coltīnri tremurā . . .

Nu-mi vorbiti dar de 'ntristare
De lacrimie si de doru,
Ci-ascultati cum eu durere
Plānge bietul cersitoru . . .

Ascultati voi ce 'n sburdare
Ve credeti suferitōri;
Si mișcati de îndurare.
Tīndeti-i vr'unu ajutoru!

EMILIA LUNGU.

Despre dezvoltarea telegrafiei.

(Urmare.)

Mechanismul acesta se pune în mișcare prin o pēna de otielu, buna ōra cā orolōgele de puzonare, ori printr'unu greumētū cam de 80—100 pundi, cā orolōgele de parete. În mecanismul acesta se afla si dōue cilindre (suluri). Fīindu pusu mecanismul odata în mișcare, printre aceste dōue cilindre slobozimu o sērma de hārtia cam de unu degetu de lata, si fiindu cilindriile lipite un'a de alta prin întōrcerea lor apuca sērm'a si o tragu încetisiōru. Electro-magnetismul are destinațiunea, de apēsa vērful unui cuiu ascutitu pe sērm'a de hārtia. Dēca cuiul e numai pe unu momentu

apesatu, atunci cuiul scrie pe sērma unu punctu; iēra dēca cuiul se apesa pe sērma numai cevasi mai multi-siōru, atunci capetamu o liniutia mica. Cuiul dara pōte sē scrie pe sērma prin apesarea, ce i-o dā electro-magnetismul puncte si liniutie, altace nimicu.

Dreptu aceste alfabetul telegraficu e compusu numai din puncte si liniutie si e compusu în urmatoriul chipu:

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
a	b	c	d	e	f	g	h	i	j
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
k	l	m	n	o	p	r	s	t	u
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
v	w	y	x	z	s. a.				

Cuvēntul „Traianu” se scrie cu litere telegrafice astfel:

— — — — —
t r a i a n u

Sē vedemu acuma dēca Viena ar vorbi cu Parisul, cum circulēza fluviul electricu.

Când Viena vorbesce, atunci oficiantul de acolo — dēca vrē sē deie la Paris unu punctu, apēsa pe o tasta, clapa (cum sūnt cele dela pianu) numai pe o cli-pita, si prin apesarea acēsta lasa sē curga dela polul de arama a bateriilor sale fluviul electricu pe firul telegraficu pāna la Paris, unde acestu fluviu circulēza prin multiplicatorul potcōvei de feru mōle, care, la momentu facēndu-se electro-magnetu, atrage cuiul, de care amintiramu mai sus, si acēst'a apēsa pe sērm'a de hārtia, dāndu unu punctu. Dēca vrē vienezul sē dec la Paris o liniutia, atunci apēsa pe tasta, cevasi mai multi-siōru, lasāndu astfel sē curga mai multa electricitate. Asiā dara fluviul vienezului plēca dela polul seu de arama, merge la Paris, aici circulēza prin multiplicatorul potcōvei, magnetisāndu-o, dupa acēst'a se rentōrce totu acelu fluviu dela Paris la Viena cā sē vina la polul de zincu a bateriei, de unde a plecatu. Acēsta rentōrcere ar trebui sē o faca fluviul pe unu al doilea drotu, dar spre acestu scopu se întrebuintēza dela Steinheil încōcea pamētul. Pamētul adeca suplinesce drotul al doile.

Când vorbesce Parisul, atunci fluviul seu venindu la Viena circulēza prin multiplicatorul vienezului dāndu aici semnele, ce el vrē.

Operatul acesta, ce-l numimu simplu „Morse” e celu mai latitu în lume; cāci e simplu, lesne si fōrte practic. În Ungaria sūnt 1300, în Austria 1700, în Frāncia 4500, în Anglia 3000, în Germania 6000, în Italia 2100, în Russia 4600 si în Romāni'a sūnt 400 aparate de aceste.

Pentru folosul celu mare, ce a adusu si înca aduce aparatul acēst'a omenimei, unu congressu telegraficu au votatu lui Morse pentru meritele sale pe terenul telegraficu o recompensa de 500,000 franci. Morse a avutu dupa aceea fericirea de a mai trai înca multu si a se bucurā de fructul ostenelelor sale, cāci d'abiaz nainte cu cātiva ani s'a mutatu la cele eterne.

Atāta de Morse, care a datu telegrafiei unu sboru asiā falnicu.

Omenii cei învetiati înse nu s'au îndestulitu cu succesul aparatului lui Morse; ci care de care își dā silintia, cā sē afle aparate si mai bune si-si mai perfecte, unde literile sē nu fia compuse din puncte si liniutie, ci unde acele sē vina pe sērm'a de hārtia tiparite cu litere de tipografia.

Si minunea minunilor! si acēsta silintia nu a re-masu fāra succesu.

(Finca va urma.)

GEORGE LIUBA.

S A L O N U :

Calindarul septemănei.

Dumin.	28	9	G. 23 d. R. 7 Luca. s. m. Terențiu.
Luni	29	10	s. m. m. Anastasia, c. p. Avram.
Marti	30	11	ss. mm. Zinoviu, Zinovia, Cronion.
Mercuri	31	12	ss. ap. Apeliu, Stachiu, Ampliu.
Joi	1	13	ss. Cosma, Damian Asieni.
Vineri	2	14	ss. mm. Acindin, Pigasiu, Atoniu.
Samb.	3	15	ss. mm. Aicepsima, Iosif.

Ceva despre vanitate.

E lucru nedisputaveru, cumca întieptul Solomonu nici odata n'a ȃsu mai mare adeveru, decăt cānd tōte le-a numitu vanitate. Acestu simtiu spiritualu al omenimei e atāt de naturalu, atāt de generalu, încāt omu fāra vanitate nici nu ne putemu închipui. Vanitatea asiā e de naturala în celu mare, cā în celu mai micu copilandru, în domnu — cā în plugaru, în miseru — cā în avutu, în întieptu — cā în celu mai stupidu. Omul pōte abdice de rangu, onōre, renume, stare buna si de tōte, dar de vanitate nici odata. Omul își perde paciint'ia, norocul, amicii si tōte, dar vanitatea nu. Asiā lucece ea în corōn'a domnitorilor — cā în medali'a cerșitorilor veniti din batali'a dela Waterloo; asiā lucece în toalet'a primadonelor renumite — cā în stofele feȃiorelor de plugaru. Vanitatea se vede în launtru — din afara, 'nainte — 'napoi, sus si jos. Tōta lumea numai vanitate respira.

Totu rangul își are propri'a-si vanitate. Preotul e sumetiu decā a reeșitu a pronunȃia o predica animatōre, medicul decā a facutu o operaȃiune periculōsa, avocatul decā a pututu descurcā cutare procesu încurcatu, artistul decā a terminatu cutare opera, maestrul e falosu pentru manufacturile sale, parintele de fiul seu, fiul de parinte, plugariul de boii, caii, vacile asinii — sēu decā n'are nimicu, de turnul bisericei din satu s. c. l.

Vanitatea începe la botezu si finesce la mōrte. Începe în cartea nou nascutilor, si finesce în cartea de doliu. Ne petrece peste tōta viēt'ia, se furisiedia în visurile — ne dulci, siede la mēs'a așternuta sēu ne petrece în casina; în teatre jōca rolul domnitorilor, în serenade si baluri; în biserica arangēza tērguri, se urca pe catedr'a profesoralu, se întinde pe lānga mēs'a verde în casa' tieriei, comitatului si orasiului. Se îngānfa în chioscuri, cafenele si promenade. Acusi umbra pedestru, acusi calare sēu se urca în caruti'a; gonesc vulpile, pușca paserile, apoi o vedī alungāndu-se pe cāmpu, sare peste canale, si-pune corōna pe capu — si decā si-a frantu mână, piciorul sēu grumadiul, glori'a înca urmēdia.

Vanitatea îmbraca mii de costumuri. E celu mai bunu celu mai adeveratu farizeu în lume; se îmbraca cu vestmētul filantropiei. Decā n'ar fi vanitate, multe mii ar remānē în busunarele omenimei. Vanitatea arangēdia bazare stralucite, unde dicitiele ei prin cuvinte delicate încatenēdia pe eroii vanitātii; vanitatea se asiēdia în usi'a bisericei si acolo începe a adunā dinarii credinciosilor: desface drapelul umanismului si leganāndu-l prin aeru, alērga pāna în cea margine de lume. Vanitatea partinesce artile si creēza artisti: pianu, violina, flauta, damba, tusiu, visieu si tipografia — tōte sūnt artile vanitātii; acēst'a pe fuga, alun-

ga pe chiamati si nechiamati, produce lauri si flori de cucu.

Vanitatea a creatu luesul, ambele au înmaltiatu maestr'ia. Acēst'a a inventatu paroc'a, artea barbierilor si bucelele încretite sēu frisari'a. Esperint'ia invenȃiunilor e mai fructifera decāt a unui purcelu de mare; crinolinelu, șlepurile, vuclele, joujourile, monoclele, stecherile, (Har' Domnului! nu avemu cuvinte romāne pentru esprimarea lor) tōte sūnt invenȃiunile vanitātii. Vanitatea a prefacutu în artisti mesarii, pāndiarii, calciunarii, tapașirerii, sticlarii, croitorii s. a. Cāt de înaltu gradu se estinde puterea ei în timpul presinte, ne convinge esperint'ia aceea, cā cāte într'o strada sūnt diece croitori si siese aurari.

Vanitatea e acelu compasu, care tīne rōtele socialismului în mișcare; strica, direge întemeia si depruge. Multu bine face, dar mai multu reu. Decā se atinge de caracterul bunu, îl despōia de simtiu onōrei; reutatea umanismului o scutesce, o apera. Fapt'a nobila își perde meritul seu, decā e motivata de vanitate, pāna ce pe omul ratacitu din vanitate usioru îl putemu iertā. Este înse unu reu, carele pe lānga tōta bunavointi'a nōstra, nu sūntemu în stare a-l uitā — si acesta reu este, cā vanitatea a straplantatu în societatea omenimei trei morburi periculōse pāna acuma necunoscute. Aceste trei morburi mai puternicu seceră în omenime decāt — choler'a. Aceste trei morburi sūnt: zapacēl'a produsa de politie, poft'a de panglica, si offic'a de cruci.

Vanitatea e unu mamonu, unu diavolu lingușitoru, învētia pe omu a se aretā mai multu decāt cāt cumpenesce. Vanitatea pe totu omul îl apuca de urechia si cu dōue graduri îl pune mai pe sus de caracterul sēu starea sa. Economul imitēza traiul cetatienilor, asiā voiesce sē traiēca cā maestrul de stare buna; maestrul voiesce a emulā în rangu, si stare materiala — cu inteligint'ia orasiului; iēra inteligint'ia imitēza, rangul, vestmintele, traiul vietiei si conversaȃiunea aristocraȃiei. În casul acēst'a se ivesce zapacēl'a produsa de politie; apoi pe o bucata de hārtia sūnt depuse, onōrea, starea buna, renumele si norocul. Acestu morbu în cele mai multe gūrstari e periculosu, ba desvoltarea lui în casul ultimu e bāt'a de cerșire si rușinea. Vanitatea rīde de vīptim'a sa, dar în necasu înca remāne fidela si în semnu de remuneratōne si māngaere acestea le șioptesce nefericitului în urechi: „Celu puțin ai traitu si te-ai desfētatu!”

Al doilea morbu e poft'a de panglica, pe care nici dl professoru dr. Bloch nu o pōte vindecā. Acēst'a mai mare stricaȃiune face în industria, neguȃiatoria si clas'a artelor, face necasu în stomacu si totusi causēza durere capului. Fotografii, intendantii teatrali, primadonele, cancelarii si neguȃiatorii — acāror firma e cunoscuta si renumita — mai multi ani patimescu de acestu morbu secretu, pāna ce unu „albumu de frumsetia”, „carte de lusu”, „cursul artei de 25 ani” sēu altele, cā o dulce remuneratōne, facu capetu durerii tainuite. Poff'a de panglica ese din întru si apoi luesce pe pieptu, si decā rōu'a meritelor nōue nu va uitā cā aceea se vescediēca, neori înfioresce si produce cāte o diploma de nobilime.

Al treile morbu e frate de cruce cu al doile, înse e unu morbu aristocraticu ca migrainul si durerea de dinti. În offic'a de cruci patimescu poliștii, diplomatii mai mari si mai mici, soldatii etc. Cu cāte dureri mari e în legatura acestu morbu, numai acēl'a scie care îl simȃiesce. Gur'a e destulu de modesta a nu tradā acēst'a durere, dar faȃi'a eu multu e mai fidela, decāt sē nu faca acēst'a. Cānd apoi crucea de pe spate —

pentru că acolo a îndatinatu a presidé — în urmarea receptului superioru vine în grumadi séu pe pieptu, morbosul e destulu de vindecatu. Vindecatul e fericitu si superbu, de si nu a cetitu nici odata pe Thümel, care dice : „Band und Kreutz ist ein gnädiger Spott der Grossen“.

Vanitatea chinuesce si desféta, fericesce si întristéta, înaltéta si degradéta. Vanitatea este unu oceanu, pe care tóta lumea plutesce. S'a nascutu la radecinele pomului din paradisu — si pâna adi înca mai traiesce. E celu mai fidelu servitoru, pentru că de când esista lumea, cu bratiul seu a totu servitu omenimea. Acésr'a e acea atmosfera, care încungîura paméntul . . .

Dar va fi destulu, căci pôte s'ar aflá cutare din stimatii cetitori, carele ar afirmá că si motivul acestei schitie necomplete înca nu a fost alt'a decât — vanitatea.

P. D. SABIASIU.

P u n c t u.

Dinariul „Figaro“ împartasiesce urmatórea scena petrecuta la Paris.

Într'unu pensionatu, în pausa o fetitia de díece ani si alt'a de unu-spre-diece se preumblau.

— Dar în fine, — întrebá cea mai tinera, — ce este amorul ?

— Eu credu, — response cea mai întielépta, — că amorul este ceea ce simtîmu în primele díle cátra barbatii nostrii.

*

— Pentru ce plângi, Moritzleben ?

— Pentru că a muritu Rothschild.

— Dar nu ti-a fost ruda.

— Tocmai de aceea plângu.

*

Se vorbiá eri de dl X., caruia trebuia sè i se încredintieze unu postu diplomaticu.

— E unu omu ciudatu, — díse Z. care avea de multe ori ocaziunea sè se plânga de el.

— Dar celu putînu, — întrebá R., — e capabilu ?

— Ce folosu déca e capabilu, — response Z., — si e capabilu . . . de ori ce.

*

La curtea cu jurati.

— Dle ! n'ai avutu nici o remuşcare dupa ce ai sevôrsitu acésta îngrozitóre crima ?

— Nu, dle presiedinte.

— Cum ! vocea consciintiei tale nu ti-a spusu, că ai facutu unu reu si că esti unu vinovatu ?

— Sè ve deslucescu, dle presiedinte, pôte sè-mi fi spusu, dar sînt putîn cam tare de urechi si n'am audeu nimica.

*

Într'o adunare venindu vorb'a despre progressul ce a adusu sciint'a mecanica, unul din asistenti díse :

— Am vediutu unu fel de maşina în care se baga pe d'asupra grâu séu secara si pe de desubt esiea gata frandiele si jimble calde.

— Asta nu e nimicu, — response altul, — la espositiunea din Viena am vediutu o maşina în care pe de o parte puneai struguri si pe de alta parte o sluga scotea ómeni beti gata afara.

Cronic'a lumei.

Diet'a dela redeschiderea sa definitivu, se ocupa mai alesu cu desbaterea proiectelor prezentate prin

guvernu. Proiectul referitoriu la împamêntenire a provocatu desbateri îndelungate. Fiasce-care partida se nisuesce în unele puncte a-i dá o însemnatate, dupa cum pretindu interesele ei. §-l propusu de guvernu si prin care se recunósce dreptul banului din Croati'a de a puté împamênteni peste totu teritoriul corónei ungu-resci, dupa o desbatere înversiunata, a fost primitu de majoritate. Budgetul pâna acuma se desbate numai în sectiuni.

Camer'a României a si începutu împamêntenirea israelitilor. Cei d'ântâiu împamênteniti sînt israelitii cari au servitu în armata. Numerul acestora se urca la 888. Acestia de siguru vor fi bine primiti de cátra tíer'a întréga.

Russia se gata de resboiu nu numai pe uscatu, ci si pe mare. De curênd ea a gatitu în fabricele sale mai multe nái de resboiu. Totu odata a tramisu si Serbiei díece baterii de tunuri. În tóta Russia e mare agitatiune în contra lui Bismarek, care a devenitu unu „amicu falsu“ si a legatu aliantia cu Austro-Un-gari'a.

Femeile din Constantinopolu iérasu facu resmeritia. Abia s'a denumitu ministeriul nou, ele s'au si adunatu în mercuri'a trecuta în numeru de vr'o dóue trei mí înaintea palatului ministriului de interne Mah-mud Nedin, pretindiêndu plat'a restanta a barbatilor lor séu pensiunea ce cu dreptu le compete. La acés-t'a ministrul de finaceie într'atâta se spariá, încât ísi cerú dimisiunea.

Resboiu între Japania si China. Din Yeddo, orasiu în Japania, se scrie, că probabilminte nu peste multu va erumpe unu resboiu iapano-chinesu. Pregatirile se facu din ambele párti cu mare diligintia. Ministeriul de marina iapanesu a datu ordinul în Myakó, că numai decât sè se construeze 50 de vapóre mici, fia-care cu câte unu tunu, pe fia-care vor fi trei-spre-diece soldati.

În Afghanistan luptele de guerila se totu continua. În mai multe párti poporatiunea e fórte agitata, si nici díuarele englese nu potu negá, că rescól'a pôte sè erumpa în totu momentul. Din caus'a acés't'a guvernul nu pôte sè-si retraga trupele, ma si flotil'a trebuie sè se mai întarésca.

Literatura si arti.

Cristina Nilson, pe timpul ospetiiului regelui spaniolu, va cântá de 12-ori în Madridu. Onorarul ei va fi 90,000 franci.

Bietii culegatori de litere! Precum cetitorii „Familiei“ sciu deja, la espositiunea din Paris editorul Salmin din Padua a facutu mare efectu prin editiunea microscopica a operilor lui Dante. De atunce acésta curiositate a devenitu moda. Editorul Ongania din Venetia pregatesce posesiile lui Petrarca în editiune de 128. Fia-care pagina va fi de 55 milimetrii de nalta si de 35 milimetrii lata ; tomul întregu va consta din 667 pagine, cu 35 ilustratiuni si cu dóue portrete. Totu în astfel de formatu voiesce dênsul sè edeie operele lui Ariosto si Tasso.

Diuarul celu mai însemnatu din lume n'a încetatu a fi díarul „Times“ din Londra. El se citeste celu putîn de o jumetate milionu de ómeni. Viét'ra întréga a Angliei se oglindesce în colónele lui. Afara de multimea de anuciuri ce cuprinde în corpul fóiei, el mai publica pe fia-care dí optu pâna la síese-spre-diece pagine monstruóse pline de anuciuri. Si pretiul acestor anuciuri este asiá de mare, în cât o singura colóna produce o suma bunicica. Se scie, că ficelé fami-licei Walter au primitu adesea, cá zestre, câte o co-

lona de anuciuri. O data diarul „Times“ cuprindea într'o singura zi 2350 de anuciuri. În termenul mediu, el publica pe fia-care zi 1500 de anuciuri. „Times“ ocupa regulat o suta si diece culegatori (zetari) si doue-dieci si cinci de masine. Tote diarele din Marea-Britania publica pe zi ca la 2 si jum. milioane de anuciuri. Din acesta suma „Times“ publica aproape a opt'a parte. Marele diarul contine pe fia-care zi articolele cele mai bine scrise. La redactorii sei se cauta mai multu talentul forme; judecata viua si dialectica brilanta se cauta acolo mai multu de cat fermetatea de principii. Toti colaboratorii primescu onorariuri mari, redactorul sieftu primescu 4000 livre sterlinge (100,000 de franci) pe anu, si multe articole, cari tracteaza despre cestiuni deficile se platescu cu 40 pana la 150 livre sterlinge. „Times“ are corespondenti in tote partile lumii, si cand se cere de impregiurari, tramite si reporteri speciali. Cei mai cunoscuti dintre acestia sunt: Mackey, Edwards si mai cu osebire William Russel, care a scrisu in timpul resboiului Crimeei, al rebeliunii din Indii, al resboiului pruso-austriacu, si al celui franco-germanu, cunoscutele sale corespondentie. O multime de alti scriitori, dintre cei mai eminenti, sunt asemenea colaboratori regulati ai diarului „Times“. La necesitate, se mai recruta puteri noue; adesea se scriu de mai inainte articole asupra unor evenimente cari se astepta. De aceea, se vedu in „Times“ in putine ore dupa mortea vre-unei personalitati celebre biografiile cele mai detaiate si mai esacte. Pe langa redactori si corespondenti mai sunt si o multime de stenografi, cari sunt insarcinati cu raportarea sedintelor parlamentului si ale tribunalelor, raporturi pentru tote afacerile importante ale vietii zilnice, si apoi asiá numiti Penny-a-liners, cari umbla dupa evenimentele mici de prin strade si piatie, si cari primescu cate unu penny de fia-care rindu.

Biserica si scola.

Instalarea canonicilor în Oradea-mare se facu marti la 4 nov. în biserica catedrala. Ceremonia, nefiindu zi de serbatoare, se sevêrsi în linisce deplina, asistându numai putini. A celebratu însusi Pr. SSa episcopul diecesanu Mihaiu Pavel, dupa ce mai întâiu se îndeplinira formalitatile îndatinata la asemenea instalatiune. Cu acesta ocaziune Pr. SSa salutâ noul capitulu prin unu cuvântu bine simtitu, caruia i respunse noul prepositu Rds. D. Ioanu Corhanu prin niște termini forte caldurosi. La miédiadi episcopul întruni la mes'a sa noul capitulu si câtiva óspeti veniti de ocaziune. Se disera si câteva toasturi.

Instructiunea fetelor din Bucuresei ia unu sboru forte imbucuratoru. Astfel cetimu în „Renasc.“, ca cinci fete au reusitu la esamenul de bacalaureatu (maturitate), si anume domnişoarele Maria Lupascu, Enrietta Lupascu, Maria Sion, Florica Sion si Maria Zaharescu. Dsiór'a Maria Lupascu a trecut esamenul cu distinctiune.

Unu Christos ieftinu. Familia baronului Albert Wodianer are în Sz. o cripta familiara, de asupra careia se afla si o capela. Dar în capela nu este icon'a lui Christos. Baronul a însarcinatu dara nu de multu pe ispanul seu să-i procureze pentru acea capela „unu Christos ieftinu“. Ispanul a executatu porunca, înse în noptea prima óra-cine a si furatu icon'a. Dar baronul se póte mângaiá, ca Christosul a fost ieftinu.

Ce e nou ?

Archiduces'a Cristina numai cu ocaziunea petrecerii sale în Paris va invitá pe sócra-sa, regina

Isabela, la nunt'a ei. Mirés'a va duce cu sine din Viena o frumoşa bibliotec'a din opurile autorilor germâni, cu tote ca si mirele ei are o bogata colectiunea de clasici germâni. Femeile din Madrid au formatu unu comitetu, ca să întimpine pe archiduces'a la sosirea sa în capital'a Spaniei cu prezentu de nunta si cu o adresa de devotamentu. Acestu comitetu s'a compus din cele mai de frunte dame ale aristocraţiei spaniole.

Serbarea dilei mortilor, din cauza duminecii întrevenite, în anul acest'a a duratu 3 zile. si asiá nici mormintele n'au pututu fi iluminate tote într'o ziua. Sâmbata la 4 ore d. m. tinerimea româna din Buda-pesta, coadunata în localul societăţii de lectura „Petru Maioru“, a plecatu în corpore la mormentul neuitatului Emanuil Gozdsu, unde dl Traianu Barzu cand. de prof. dupa rostirea unei vorbiri ocazionale bine uimerita a depusu pe mormentul marelui mortu o cumuna, din care atêrnau doue panglice — tricoloru national — cu inscriptiunea „Stipendisti lui Gozdsu“. Corul vocale a cântatu „În planul celu“ etc. cu precisiune. Dl Dimitriu Ioanescu fostul comite supremu în Zarándu, multiam tinerimei în numele reprezentantii fundatiunii Gozdsu, pentru aducerea aminte.

Serbarea dela Pétra. Cetimu în „Românul“: Pétra, 17/29 oct. Serbarea asiediării primului monumentu al independintiei, donatu de ilustrul nostru professoru Urechia orasiului Pétra, va fi o amintire frumoşa pentru întrég'a tíera. Timpul a fost ploiosu; totusi cetatienii, cu delegatii diferitelor judetie, potu dice întréga România prin fiii sei, caçi ambele universitati erau represintate prin delegati, traversara stradele formându conductul pana la biserica. Aci se facu serviciul divin urmatu de discursurile delegatilor; la primaria s'a datu unu prându familielor ostenilor morti; s'era banchetu. S'a uratu fericire României si marelui capitanu.

În Bosnia se muta multe familie germâne de pe la Rin. Din Ersen au plecatu 21 de familie, din Altendorf 16; ier în februarie au se plece 60 de familie cu scopul de a forma acolo o întréga colonia germâna. Pamântul li se vinde ieftinu, caçi multi turci isi yendu posesiunea, cari nu vreu să remâna sub dominaţiunea austriaca.

Hadji Loia se pare cu totul impacatu cu sórtea sa în Theresienstadt, unde e internatu. Cu banii adunati si-a cumperatu unu orologiu de parete, ca să-si póta face rugaciunile în timpu potrivitu. În tote zilele se scalda, si fericirea lui cea mai mare este deca póte capeta unu pocalu de cafea.

O înaintare interesanta. Colonelul br. Haymerle, fratele ministrului de esterne, a scrisu în vér'a trecuta unu opu întitulatu: „Italice Res“, în care a atacatu forte aspru Italia. E bine, zilele trecute densusul a fost înaintatu la rangul de generalu.

Vera Sasuliciu, precum însemnaramu si noi, a mostenitu 600,000 de ruble. Tribunalul rusescu a enunciatu, ca testamentul e validu. Înse deca densus'a în timpu de siese ani nu se va rentóce în Russi'a, se va considera ca emigranta, si în casul acesta averea ei se va confiscá în folosul statului.

Unu remásiagu interesantu. Trei fete din Jászberény s'au remásiitu, ca óre care din ele va fi mai întâiu nevêsta? Tinerii acolo se afla în o pozitziune forte placuta, caçi în rëndul primu, ei sunt meniti a decide în acesta cauza pró delicata. Dar deca ei vor fi negalanti, si una nu se va maritá?!

Pe caile ferate ruse se facu adese ori furturi. De curênd unu negustoru, care a caletoritu din Odesa la Kiew pe clas'a a dóua, avêndu la sine 400 de

ruble, odata s'a pomenitu fără parale. Din acelasi cupcu s'a furatu rocul de iérna al unui altu caletoru. Nu de multu pe aceiasi cale s'a furatu dela unu negustoru 1200 de ruble.

Unu conte magiáru, numele lui nu se împartáscesce, a perdutu 1.800,000 franci la banc'a de jocu din Monte Carlo. Dupa acésta perdere, el a decisu sè se sinucida, deci se spëndiurà, dar funea se rupse si el cadîu la paméntu. Audîndu vecinii, alergara acolo, si gasira pe bietul omu culcatu pe paméntu, si fàra d'a sci ceva de sine. Banc'a dorindu a evitá astfel de scandaluri, a rentorsu marinosu contelui 20,000 de franci, dar cu condiþiunea, cá cu trenul celu mai de aprópe sè plece din Monte-Carlo. Contele primî banii, si a plecatu mai saracu cu 1.780,000 de franci, dar sânetosu.

Istoria de amoru. Unu fiu de boeru, care studieza la Berlin, s'a înamoratu de o cassaritã frumósa. De óra-ce fét'a n'a voitu sè lege cu el numai o relaþiune trecatóre, tinerul fu silitu a-i propune casatoria. Pré bine, de cumva si parintele lui s'ar fi învoitu. Înse trecutul si originea fetei se ascundea în întunerieu, si cu o astfel de femeia proprietarul unui nume istoricu nu-si póte legá sórtea. Deja se putea teme de unu felu de sinucidere, de cumva unu inventiosu mijlocitoru de casatoria nu viniá întru ajutoru. Prin mijlocirea acestuia unu domnu onestu adoptá fét'a. Asiá apoi, pedec'a delaturata, tinerul primî învoirea parintelui seu.

Cinci-díeci de énsi innecatu. În satul Topalskoje, districtul Visnij-Volczk, în Russi'a s'a întéplatu o mare nenorocire. Vr'o 50 de énsi, de ambele secse, mergéndu într'unu satu la ruga, aveau sè trécarul cu o punte umblatóre. În mijlocul riului înse funea se rupse, si toti perira în apa, numai unul din véz-lasi scapà cá priu minune.

A nebunitu de unu ursu. Români de prin munti se lupta adese ori cu ursii si i tréntescu la paméntu. Se pare înse, cá rutenii sânt mai slabi la ângeru. Iéta ce s'a întéplatu! Unu paduraru din apropiarea Ungvarului, deminét'i'a când se trezi, zarî în apropiarea sa unu ursu. Neavéndu tãrma la sine, nu cutezà sè iésa din casul'fa sa. De fric'a cea mare nebuni.

Unu medicu talharu. Dr. Sigismund Bloch, medicu în Viena, fu prinsu tocmai în momentul acela, când voiá sè fure ceva din busunarul unui trecatoru. Dr. Bloch e parinte de familia si se bucura de stare materiala buna. La arestarea sa marturisi, cá faptul seu a fost inspiratu de o nebuniá momentana.

Unu vaporu inecatu de unu pesce. Unu vaporu a fost de curénd inecatu de unu pesce enormu lãnga bancurile dela Paméntul-nou (America). Vasul norvegianu „Columbia“ acum o luna se aflá la o mica distantia de marile bancuri de lãnga Paméntul-nou, când de odata primî o ciocnire formidabila. Capitanul crediù mai ántáiu, cá se lovise de vr'unu vasu naufragiatu séu de vr'o bucata de lemnu mare; dar privindu în apa, vedîu unu corpu albu cá pãntecele unui pesce imensu, lungu de 60 picióre, plutindu neînsufletitu de a lãngul vasului, pe când în gîuru-i ap'a erá boita de sângele seu. El nu scia ce este, balena séu unu monstru marinu, si se pregatiá a-l prinde, când echipagiul îl însciintá, cá vasul se confundu. Convingéndu-se singur de pericol, puse barcile în apa si parasî vasul, care se confundu îndata. Naufragiatii fura luati dupa câteva óre de unu vasu dela Rotterdam.

Bustul imperatesei Eugenia. Bustul imperate-

sei Eugenia emblem'a republicei! E ciúdatu, dar e asiá! În mai multe comune din Franci'a, mai cu séma prin școli, se póte vedé bustul nefericitei împeratese transformatu în simbolul republicei cu ajutorul câtorva inscriptii republicane. Se vede, cá vr'unu negustoru avéndu aceste busturi în magazinele sale a înscrisu sub ele dictóne republicane vëndiéndu-le, în folosul republicei si al pungei sale, dreptu embleme ale feciórei republice.

O renunita banda de hoti s'a prinsu de curénd la Oradea-mare. Ea a consistatu numai din dóue persóne: Vékony István si Takács Károly, dar acestia au statu în legatura cu multi de asemenea lor de pe la Brasiovu, Sibíiu, Clusiu, Czegléd, Abony, Timisórá si Oradea-mare. Dintre apucaturile lor, iéta un'a: În lun'a lui nov. 1877 Vékony a împachetatu pe colegul seu în o lada si la staþiunea Szolnok a espedatu lad'a cá marfa. Planul lor a fost, cá punéndu-se lad'a în magazinu, Takács sè iésa nóptea din ea si sè fure acolo ce va puté. Înse lad'a, paréndu-se suspecta, fu asieddiada într'unu vagonu голу. Deminét'i'a lad'a se gasi góla, a fugitu — marfa.

Óue fabricate. În America se facu multe invenþiuni. Se întielege de sine, cá numai acolo s'a pututu inventá si fabricarea óuelor. Se díce, cá aceste sémena fórte multu cu cele naturale, înse omul nu le póte mánca nici cópte, nici necópte, si numai la fabricarea aluatelor se potu întrebuintá, ceea ce înca e unu avantaju destul de mare.

Contra stelnitíelor sânt de curénd aflate dóue mijlóce sigure si tare simple. Unul este o planta, care frantiozesce se numesce: „Passerage“, nemtiesce: „Pfefferkraut“ si latinesce: „Lepidum sativum“ si „latifolium“. Acésta planta cresce în gradini, în Germania si pe câmpu, se pune în casa unde sânt stelnitie si peste o dí si nópte se lasa acolo. Tóte stelnitíele din casa fugu la acésta planta, se punu pe ea si sugéndu din ea remãnu tóte mórte; apoi se ia plant'a îndesuita de stelnitie si se baga în focu. Al doilea mijlocu iéra sigur este oalium chromo-acidale, din care se topescu cam la 7 grame într'o litra. Cu fluiditatea acést'a se ungu apoi crepaturile paturilor, icónelor si a tuturor mobilelor si tóte stelnitíele se prepadescu cu siguritate.

Poporaþiunea în Austro-Ungaria. Dupa datele statistice cele mai nóue, poporaþiunea evreica din Austro-Ungaria a fost în anul 1878 de 1.533,175 suflete. Din acestu numeru, se afla în Cislaitania 923,035, iér în Translaitania 610,140 suflete. În fia-care provincia din Austro-Ungaria, poporaþiunea evreica se împarte astfel: Boemia 100,000, Moravia 51,500, Silesia 6700, archiducatul Austriei-de-jos (capital'a Viena) 63,500, archiducatul Austriei-de-sus (capital'a Linz) 1400, Salzburg 150, Stiria 1050, Carintia 180, Craniol 240, Istria 6830, Tirol 1560, Dalmaþia 540, Galiþia 628,875, Bucovina 54,500, Ungaria 572,500, Transilvania 26,550, Croatia 7940, Confinele militare 3150. Pe la începutul anului 1869 poporaþiunea evreica din Austro-Ungaria erá de 1.356,907 suflete; prin urmare a crescutu în díece ani cu 164,268 suflete.

Metoda practica spre a cunósce óuele próspete. Se ia jumetate oca apa, în care se topescu 130 dramuri, sare ordinara; déca aruncãmu într'éns'a óuele din acea dí, cadu îndata la fundul vasului; óuele din díu'a trecuta plutescu putím sub suprafaþ'a apei; iéra óuele cele vechi de 5 díle s'au mai multu plutescu pe suprafaþa ca plut'a. Avis negutiatorilor!

Madarász János servitorul avocatului de aici Mártonfalvy, care înca la finea lunei lui martiu si-a omorât pe stăpânul seu într'unu modu înfioratoriu, — a fost judecatu la mörte prin stréngu, — sentin'ti'a fiindu întarita si prin cele două foruri mai înnalte, luni sa publicatu si întarirea Maj. Sale, prin care se lasa cursu liberu esecutarei sentintiei aduse. Delinquentul ascultă publicarea fără a fi câtu de puțin mișcatu. Avocatul aperatoriu îndata a mersu la Gödöllő la Maj. Sa pentru a mai cere grația, înse fără rezultatu si asiá sentin'tia de mörte fu esecutata marti demin'ti'a la 7 ore. Dela publicarea sentintiei pâna la esecutarea ei sa aretatu cu totul nepasatoriu. Dorin'ti'a prima ia fost sè-si mai védia odata amant'a, care si presentându-se; el a eruptu într'unu plânsu amaru, dicéndu amantei sale, care asemenea plângea: „Nu plânge scumpa, acusi mi va ajutá Ddieu“. La 9 ore sér'a dupa cina, care o mânca cu unu deosebitu gustu, se apucá si scrisá unu versu amantei sale; la 10 ore înse obositu a întreruptu scrierea si aprindédu-si sugar'a numai decát adormí. La 1 ora sa sculatu, si-a aprinsu sugar'a si iéra sa apucatu de scrisu, scriéndu o cola întrega. Pe la 4 ore a auditu cum în curte redica spéndiurătorile. N'a quisu nimicu, dar la cuvintele preotului, care to'ta nóptea o a pètrecutu lângá el, a încèputu a lacrimá. Timpul pâna ce a fost scosu afara, la pètrecutu în rugațiuni. Publicarea din urma a sentin'tii o a ascultatu liniscitu, si fără nici o sfiela si-a întinsu mânilé si picioréle sè le lege; suitu la fune, el singuru si-a tocmitu grumadii. 30 minute a spéndiuratu corpul în furci, când luându-se jos numai decát a fost sectionatu prin asistentul professorului de univèrsitate Lenhossék. — Epistol'a scrisa, în decursul redicarei furcilor, amantei sale, o a predatu preotului cu rugarea de a-o dá ei dimpreuna cu unu taleru capètatú în presentu. Dupa ce a fost acațiatu a mai traitu înca 14 minute. La esecutarea sentin'tii sa presentatu si amant'a sa, înse nu iau permisu a întrá în curte.

Biliardu în locu de patu. Unu domnu a trecutú strîm'tórea spre a se duce la cursele din Liverpool. Cautându unu patu pentru a dormí, nu gasi de cât unu biliardu, pe care i-se propuse a întinde o saltea. Oferirea nu erá de dispretuiutu; de aceea o si primí. Dar a remasu în adevèr încremenitu când, a două di de dimin'ti'a, gasd'a i cerú sè platésca optu ore de biliardu calculate dupa tarif'a de nópte. El protestá, si pentru principiu, aduse cestiunea înaintea judecatorului cvartierului. Salomonul britanicu simtí de ocamdata ore-care încurcatura, dar o radia i luminá consciin'ti'a. „Gasda, întrebá el, ti-a lasatu bilele la dispozițiune“. — „Bilele erau în cutiele biliardului“. — „Dar tacurile?“ — „Erau la locurile lor, în coltiu“. — „Atunci, domnule, în adevèr cà unu biliardu ti-s'a închiriatu, iér nu unu patu.“ — Si amicul nostru fu condamnatu a plati optu ore de carambolagiu.

La curtea din Dresda în anii 1712—1738 erá acea datina curiosá, cà óspetii se cântariau, si greutatea lor se însemná în o carte. Acésta carte esista si astadi, si în ea se gasescu niște notitie fòrte interesante. Óspetii se cântariau si înainte si dupa prândiu. Astfel vice-cancelarul Lipsky înainte de prândiu apesá 273, dupa prândiu 278 de pundi; Poniatovsky înainte de prândiu 207, dupa prândiu 212; contess'a Orselska erá de 231 pundi, — dar marekgraful George Frideric apesá tocmai patru máji.

Sciri scurte. Cutremurul de paméntu, precum se scie, n'a facutu asiá pagube mari în Moldova-vechia, precum s'a scrisu la începutu; iéra geyserul formatu pe insula e numai poveste. — **Numerul orbilor** în Ungaria, dupa datele lui Keleti, se urca la 34 de mii, si anume 18,180 barbati, si 16,007 femei. — **Iosif Steinhäubl**, fost membru de directiune a primei bănci din Transilvania la Brasiovu, s'a spéndiuratu în Klagenfurt. — **La Timisióra** vr'o 20 de copii s'au împrocessuatu pentru datorii din cárcima; nici celu mai mare din ei nu este de 15 ani. — **DI Dimitriu Selceleanu** la 1 l. c. fu promovatu la rangul de dr. în sciintiele juridice. — **DI Georgiu Muresianu** dr. de medicina, este denumitu de submedicu la spitalul din Clusiu.

Suvenirea mortilor.

Parintele lui Mileticiu, Simeon Mileticiu, a repausatu la 22 oct. în Neoplanta. La înmorméntarea lui a asistatu unu publicu fòrte numerosu, în care înse n'a pututu sè fia de fația si fiul seu, càci acesta — precum se scie — si acuma se afla înca închisú la Vatiu.

Contele Dominic Zichy, fost episcopu r. c. în Veszprém, carele înse în 1849 si-a parasitu dieces'a si s'a retrasu la moșiile sale, a încetatu la una din aceste, în Naseudu, unde a pètrecutu anii din urma ai vietii sale. Repausatul a fost unu mare filantropu, si a ajutoratu multu bisericele si școlile române de pe moșiile sale.

Ghicitura triumhiulara.

— De Dimitrie Prunesu.

Cuvéntul întregu ne represinta unu regatu asiaticu; stergédu liter'a ultima, ne remâne unu nume femeiescu.

Stergédu mai o litera, ne remâne unu cuvéntu care representa o parte de timpu.

Stergédu înca o litera, remânemu cu o vocala.

Terminal de deslegare e 19 noevre. Cá totude-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de sîacu din nr. 77:

Români'a-i mare

Sub estu Domnitor;

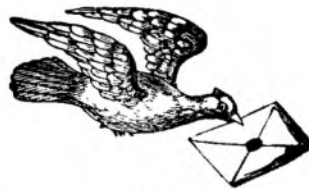
Români'a-i tare

Prin mândru-i poporu.

Fundescu.

Bine a deslegat'o numai dn'a Aloisia Tiarina, care, firesce a obtînutu si premiul.

Post'a Redacțiunii.

Stanu Patitul Suetul nu e reu, dar condeil nu are înca abilitatea ce se cere pentru asemenea lucrare.

La mai multi. Novele traduse nu ceremu, càci avemu o multime la dispozițiune; înse articoli de salom putemu sè întrebuintâmu.

Iuliei. În locu de versuri rele mai bine ne scrie, cum trece cucuruzul pe la dv.

Stai copila! Ba, dà-i pace si nu o mai opaci însedar cu niște versuri rele!

N'oiu mai scrie poesia. Pré îmbucurátore promisiune. Dar apoi sè-ti tîni vorb'a!